

we wobzranstwi a wopyłstwi, niż
we komorach a nepotfimoszi, niż we
šwareniju a sawiszi; ale woblecześnie
šo tego knesa Jesom Kryssta, a py-
tajcze czjeła tak, šo šamopaschne ne-
budze. Rom. 13, 13. 14. — Nemolcze
šo, Boh šo neda sa šmjech mjecz. Šiche-
tož, schtož człoweł šyje to budze won
tež žnecz. Schtuž na šwoje czjeło šyje,
ton budze wot czjeła škaženje žnecz;
schtuž pak na ducha šyje, ton budze
wot ducha žnecz wječne žiwenje. Gal.
6, 7. 8. — To nejšu wschitke šłowa,
kiž we bibliji wot wopyłstwa steja, ale
hužom slych widžišch, šo Boh wopyłzam
wječne šaczišnenje rosy, kotrež won
budze žalofnje dopelnicž, jeli to šo
newostaja a šo newobrocza. Won šticzi
šwojej ruzy; nesbožomny, chzesch lei
wot šo štorczicz? „Š wopyłzo, ach cze-
petaj!“ — „Šdaluj šo da wschitka
pjanosz, wopyłstwo a wobzranstwo. Ach,
kak je to wulka rosnosz, dyž wopomnju
prawje to, kak tak welje šebi škodža,
dyž šo šwopyłzami wodža! — Krysstus
je sa wschjech na šchizu wišak, mriejo
wołak: „Mi chze šo picž!“ — Duž